

◇ ג'ג'ד' ◇

וַיְהִי בְשִׁלַּח פְּרַעֲהַ אֶת־הָעָם וְלֹא־נָחַם אֱלֹהִים דָּרָךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרוֹב
הוּא כִּי | אָמַר אֱלֹהִים פְּו־יִנָּחֵם הָעָם בְּרֹאֲתָם מִלַּחְמָה וְשָׁבוּ מִצְרַיִמָּה: וַהֲוָה. כַּד
שִׁלַּח פְּרַעֲהַ יָת עַמָּא. וְלֹא דִבְרַנּוֹן יִי. אֹרַח אָרַע פְּלִשְׁתַּי. אַרְי קַרִיבָא הִיא. אַרְי אָמַר יִי. דְלִמָּא יִזְוַעוֹן עַמָּא.
בְּמַחֲוִיהוֹן קָרְבָא וּתְבוּבֹן לְמִצְרַיִם; יח וַיִּסַּב אֱלֹהִים | אֶת־הָעָם דָּרָךְ הַמְדַבֵּר יִס־סוּף
וּחֲמֻשִּׁים עָלוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וְאַסְחַר יִי יָת עַמָּא. אֹרַח מַדְבָּרָא לִימָא דְסוּף.
וּמִזְרֹזִין. סְלִיקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרְעָא דְמִצְרַיִם; יט וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־עֲצָמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הִשְׁבַּע
הַשְּׂבִיעַ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פֶּקֶד פֶּקֶד אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהִעֲלִיתֶם אֶת־עֲצָמוֹתַי
מִזֶּה אֶתְכֶם: וְאַסִּיק מֹשֶׁה. ית גְּרַמִּי יוֹסֵף עַמִּיָּה. אַרְי אֹמְרָא אֹמִי. ית בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִימַר. מַדְכָּר דְּכִיר
יִי יִתְכוּן. וְתִסְקוֹן ית גְּרַמִּי. מִכָּא עַמְכוּן; ☆ כ וַיִּסְעוּ מִסֹּפֶת וַיַּחֲנוּ בְּאֶתְם בְּקִצְעָה הַמְדַבֵּר:
וַנְטִלוּ מְסוּכּוֹת. וּשְׂרוּ בְּאֶתְם. דְּבִסְטֵר מַדְבָּרָא; כא וַיְהִי הַלַּיְלָה לִפְנֵיהֶם יוֹמָם בְּעַמּוּד עָנָן
לְנַחֲתָם הַדָּרָךְ וְלַיְלָה בְּעַמּוּד אֵשׁ לְהָאִיר לָהֶם לְלַכֵּת יוֹמָם וְלַיְלָה: וַיִּי. מַדְבָּר
קְדַמִּיהוֹן בִּימְמָא. בְּעַמּוּדָא דְעַנְנָא לְדִבְרוֹתָהוֹן בְּאֹרְחָא. וּבְלִילִיא. בְּעַמּוּדָא דְאִישְׁתָּא לְאַנְהָרָא לְהוֹן. לְמִיזִל
בִּימְמָא וּבְלִילִיא; כב לֹא־יִמְיֵשׁ עַמּוּד הָעָנָן יוֹמָם וְעַמּוּד הָאֵשׁ לַיְלָה לִפְנֵי הָעָם: לֹא עָדִי.

עַמּוּדָא דְעַנְנָא בִּימְמָא. וְאִף לֹא עַמּוּדָא דְאִישְׁתָּא בְּלִילִיא. מִן קְדָם עַמָּא; פ ☆

כ ד יד א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וּמִלִּיל יִי עִם מֹשֶׁה לְמִימַר; ב דִּבְרֹ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְיָשׁוּבוּ וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי פִי הַחִירָת בֵּין מִגְדֵּל וּבֵין הַיָּם לִפְנֵי בַּעַל צַפֹּן נִכְחוּ תַחְנוּ
עַל־הַיָּם: מִלִּיל עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּתְבוּבֹן. וַיִּשְׂרוּן קְדָם פּוֹם חִירְתָּא. בֵּין מִגְדֹּל וּבֵין יִמָּא. קְדָם בַּעִיל צַפֹּן.
לְקַבְלִיָּה תִשְׂרוּן עַל יִמָּא; ג וְאָמַר פְּרַעֲהַ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל נְבָכִים הִם בְּאֶרֶץ סֹגֵר עֲלֵיהֶם
הַמְדַבֵּר: וַיִּמַּר פְּרַעֲהַ עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. מְעוּרְבִלִין אַנּוּן בְּאֶרְעָא. אַחַד עֲלִיהוֹן מַדְבָּרָא; ד וְחִזְקִיתִי
אֶת־לִב־פְּרַעֲהַ וְרַדְף אַחֲרֵיהֶם וְאַכְבְּדָהּ בְּפְרַעֲהַ וּבְכָל־חִילוֹ וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי
יְהוָה וַיַּעֲשׂוּ־כֹן: וְאַתְקִיף ית לְבָא דְפְרַעֲהַ וְרַדְף בְּתַרְיָהוֹן. וְאַתְקִיף בְּפְרַעֲהַ וּבְכָל מְשֻׁרְיָתִיָּה. וַיִּדְעוּ

מִצְרַאִי אַרְי אָנָּא יִי. וְעַבְדוּ כֹן; ☆

ה וַיַּגֵּד לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם כִּי בָרַח הָעָם וַיְהִי־לֵב לְבַב פְּרַעֲהַ וְעַבְדֵּי אֶל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ
מִה־זֹּאת עָשִׂינוּ כִּי־שִׁלַּחְנוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל מִעֲבָדֵנוּ: וְאַתְחִיָּה לְמַלְכָּא דְמִצְרַיִם. אַרְי אֹזֵל עַמָּא.
וְאַתְהִפִּיד. לְבָא דְפְרַעֲהַ וְעַבְדוּהִי בְּעַמָּא. וְאַמְרוּ מָא דָּא עַבְדָּנָא. אַרְי שִׁלַּחְנָא ית יִשְׂרָאֵל מִפְּלַחְנָנָא;
ו וַיֹּאסֹר אֶת־רַכְבּוֹ וְאֶת־עַמּוֹ לְקַח עִמּוֹ: וְטָקִים ית רְתַבְיָה. וְיָת עַמִּיָּה דְבַר עַמִּיָּה;

ז וַיִּקַּח שְׁש־מֵאוֹת רֶכֶב בַּחֹר וְכָל רֶכֶב מִצְרַיִם וְשָׁלְשָׁם עַל-כָּלוּ: ודבר. שית מאה
 רתבין בחירן. וכל רתבי מצראי. וגיברין ממנן על פולחון: ח וַיִּחַזַּק יְהוָה אֶת-לֵב פְּרַעֲהַ מֶלֶךְ
 מִצְרַיִם וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יִצְאִים בְּיַד רַמְהָ: ותקוף יי. ית לבא
 דפרעה מלכא דמצרים. ורדף. בתר בני ישראל. ובני ישראל. נפקין בריש גלי:

(שני) ט וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁיִגּוּ אוֹתָם חַנְיָם עַל-הַיָּם כָּל-סוּס רֶכֶב פְּרַעֲהַ
 וּפָרָשָׁיו וַחִילוּ עַל-פִּי הַחִירָת לִפְנֵי בַּעַל צַפּוֹן: ורדפו מצראי בתריהון. ואדביקו יתהון בד
 שרן על ימא. כל סוסות רתבי פרעה. ופרשוהי ומשריתיה. על פום חירתא. דקדם בעיל צפון: י וּפְרַעֲהַ
 הַקָּרִיב וַיִּשְׂאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-עֵינֵיהֶם וַהֲנֶה מִצְרַיִם | נסע אחריהם וייראו מאד
 וַיִּצְעֲקוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוָה: ופרעה קריב. וזקפו בני ישראל ית עיניהון. והא מצראי נטלין
 בתריהון. ודחילו לחדא. וזעיקו בני ישראל קדם יי: יא וַיֹּאמְרוּ אֶל-מֹשֶׁה הַמַּבְלִי אֵינֶן-קֹבְרִים
 בְּמִצְרַיִם לְקַחְתָּנוּ לָמוֹת בַּמִּדְבָּר מֵהַזֹּאת עֲשִׂיתָ לָנוּ: לְהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם: וַאֲמָרוּ
 לְמֹשֶׁה. הַמַּדְלִית קברין במצרים. דברתנא לממת במדברא. מא דא עבדת לנא. לאפקותנא ממצרים:
 יב הַלֹּא-זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבְרַנּוּ אֵלֶיךָ בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר חַדַּל מִמֶּנּוּ וְנַעֲבֹדָה
 אֶת-מִצְרַיִם כִּי טוֹב לָנוּ עֲבֹד אֶת-מִצְרַיִם מִמָּתְנּוּ בַּמִּדְבָּר: הלא דין פתגמא. דמלילנא
 עמד במצרים למימר. שבוק מננא ונפלח ית מצראי. ארי טב לנא דנפלח ית מצראי. מדנמות במדברא:
 יג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-הָעָם אֶל-תִּירְאוּ הַתִּיַצְבוּ וּרְאוּ אֶת-יְשׁוּעַת יְהוָה אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה
 לָכֶם הַיּוֹם כִּי אֲשֶׁר רָאִיתֶם אֶת-מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא תִסְפוּ לְרֹאֲתָם עוֹד עַד-עוֹלָם:
 ואמר משה לעמא לא תדחלון. אתעתדו. וחזו ית פורקנא דיין. דנעביד לכון יומא דיין. ארי. דחזיתון ית
 מצראי יומא דיין. לא תיספון. למחזיהון עוד עד עלמא: יד יְהוָה יִלְחֶם לָכֶם וְאַתֶּם תַּחֲרֹשׁוּן: יי
 יגיח לכון קרב. ואתון תשתקון: פ

ג (שלישי) טו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה מֵהַתְּצַעֵק אֵלַי דְּבַר אֶל-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ: וַאֲמַר
 יי לְמֹשֶׁה. קבילית צלותך. מליל עם בני ישראל ויטלון: טז וְאַתָּה הָרַם אֶת-מִטְיָךְ וְנָטָה אֶת-יָדְךָ
 עַל-הַיָּם וּבִקְעָהוּ וַיָּבֵאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבֵּשׁ הַ: ואת טול ית חוטרך. וארים ית
 ידך. על ימא ובזעהי. וייעלון בני ישראל. בגו ימא ביבשתא: יז וְאַנִּי הֲנֵנִי מְחַזֵּק אֶת-לֵב מִצְרַיִם
 וַיָּבֵאוּ אַחֲרֵיהֶם וְאִפְבְּדָה בַּפְּרַעֲהַ וּבְכָל-חִילוֹ בָּרַכְבוּ וּבַפָּרָשָׁיו: וַאֲנִי. הָאֲנִי מִתְקִיף ית
 לבא דמצראי. וייעלון בתריהון. ואתיקר בפרעה ובכל משריתיה. ברתבוהי ובפרשוהי: יח וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם
 כִּי-אֲנִי יְהוָה בְּהַכְּבֹדִי בַּפְּרַעֲהַ בָּרַכְבוּ וּבַפָּרָשָׁיו: וידעון מצראי ארי אנא יי. באתיקרותי
 בפרעה. ברתבוהי ובפרשוהי:

יט וַיִּסַּע מִלֶּאֱדָה הָאֱלֹהִים הֶהְלֵךְ לִפְנֵי מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיִּלְךְ מֵאַחֲרֵיהֶם וַיִּסַּע עִמּוֹד
הָעֲנַן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֵד מֵאַחֲרֵיהֶם: ונטל מלאכא דיין. דמדבר קדם משריתא דישראל. ואתא
מבתריהון. ונטל. עמודא דעננא מן קדמיהון. ושרא מבתריהון: כ וַיָּבֵא בֵּין | מַחֲנֵה מִצְרַיִם וּבֵין
מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הָעֲנַן וְהַחֲשָׁךְ וַיֹּאֲרֶה אֶת־הַלַּיְלָה וְלֹא־קָרַב זֶה אֶל־זֶה
כָּל־הַלַּיְלָה: ועל. בין משריתא דמצראי. ובין משריתא דישראל. והוה עננא וקבלא למצראי. ולישראל
נהר כל ליליא. ולא אתקרבו דין. לות דין כל ליליא: כא וַיִּטּ מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הֵימָּוֶת וַיִּלְךְ
יְהוָה | אֶת־הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עֲזָה כָּל־הַלַּיְלָה וַיִּשָּׂם אֶת־הַיָּם לַחֲרָבָה וַיִּבְקְעוּ
הַמַּיִם: וארים משה ית ידיה על ימא. ודבר יי ית ימא. ברוח קדומא תקיף כל ליליא. ושוי ית ימא
ליבשתא. ואתבועו מא: כב וַיָּבֵאוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבֶּשֶׁה וְהַמַּיִם לָהֶם חוֹמָה
מִיַּמִּינָם וּמִשְׂמָאלָם: ועלו בני ישראל. בגו ימא ביבשתא. ומיא להון שורין. מימיניהון ומשמאלהון
כג וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם וַיָּבֵאוּ אַחֲרֵיהֶם כָּל סוּס פָּרְעֹה רֹכְבוֹ וּפָרָשָׁיו אֶל־תּוֹךְ הַיָּם: ורדפו
מצראי ועלו בתריהון. כל סוסות פרעה. רתבוהי ופרשוהי. לגו ימא: כד וַיְהִי בְּאַשְׁמֶרֶת הַבֹּקֶר
וַיִּשְׁקֹף יְהוָה אֶל־מַחֲנֵה מִצְרַיִם בְּעַמּוֹד אֵשׁ וַעֲנַן וַיַּהֲרֹס אֶת מַחֲנֵה מִצְרַיִם: והוה
במטרת צפרא. ואסתכי יי למשריתא דמצראי. בעמודא דאישתא ועננא. ושגיש. ית משריתא דמצראי
כה וַיִּסַּר אֶת אַפְּן מִרְכַּבְתָּיו וַיִּנְהַגְהוּ בַּכְּבֹּדַת וַיֹּאמְרוּ מִצְרַיִם אֲנוֹסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל
כִּי יְהוֹה נִלְחַם לָהֶם בְּמִצְרַיִם: ואעדי. ית גלגלי רתביהון. ומדברין להון בתקופ. ואמרו מצראי.

נערוק מן קדם ישראל. ארי דא היא גבורתא דיין. דעבד (סייא דעביד) להון קרבין במצרים: פ

ד (רביעי) כו וַיֹּאמְרוּ יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נִטָּה אֶת־יַדְךָ עַל־הַיָּם וַיָּשְׁבוּ הַמַּיִם עַל־מִצְרַיִם
עַל־רֹכְבוֹ וְעַל־פָּרָשָׁיו: ואמר יי למשה. ארים ית ידך על ימא. ויתובון מא על מצראי. על רתביהון
ועל פרשיהון: כז וַיִּטּ מֹשֶ�ה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיָּשָׁב הַיָּם לִפְנֹת בִּקְרֹל לְאִיתָנוּ וּמִצְרַיִם
נָסִים לְקִרְאָתוֹ וַיִּנְעַר יְהוָה אֶת־מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם: וארים משה ית ידיה על ימא. ותב
ימא. לעדן צפרא לתוקפיה. ומצראי ערקין לקדמותיה. ושניק יי. ית מצראי בגו ימא: כח וַיָּשְׁבוּ הַמַּיִם
וַיִּכְסּוּ אֶת־הַרְכָּב וְאֶת־הַפָּרָשִׁים לְכָל חֵיל פָּרְעֹה הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בַּיָּם לֹא־נִשְׂאָר
בָּהֶם עַד־אֶחָד: ותבו מא. וחפו ית רתביא וית פרשיא. לכל משרית פרעה. דעלא (סייא דעלו) בתריהון
בימא. לא אשתאר בהון עד חד: כט וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בַּיַּבֶּשֶׁה בְּתוֹךְ הַיָּם וְהַמַּיִם לָהֶם חוֹמָה
מִיַּמִּינָם וּמִשְׂמָאלָם: ובני ישראל. הליכו ביבשתא בגו ימא. ומיא להון שורין. מימיניהון ומשמאלהון:

וַיֹּשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵעַל־שַׁפַּת הַיָּם׃ וַפְּרָק יְיָ בַּיּוֹמָא הַהוּא. ית ישראל מידא דמצראי. וחזא ישראל ית מצראי. מיתין על ביה ימא; לא וירא ישראל את-הייד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים ויראו העם את-יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו: וחזא ישראל ית גבורת ידא רפתא. דעבד יי במצראי. ודחילו עמא מן קדם יי. והימינו במימרא די. ובנביאות משה עבדיה; פ טו א אז ישיר-משה ובני ישראל את-השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי-גאה גאה סוס ורכבו רמה בים: בכון שבח משה ובני ישראל. ית תושבחתא הדא קדם יי. ואמרו למימר. נשבח ונדן קדם יי. ארי אתגאי על גיותנאי וגיאותא דיליה היא. סוסיא ורכביה רמא בימא; ב עזי וזמרת יה ויהי-לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו: תוקפי ותושבחתי דחילא יי. אמר במימריה ויהוה לי לפריק. דין אלהי ואבני ליה מקדש. אלהא דאבהתי ואפלת קדמוהי; ג יהוה איש מלחמה יהוה שמו: יי מרי נצחן קרבאי. יי שמייה; ד מרפבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים-סוף: רתפי פרעה. ומשרייתיה שדי בימא. ומבחר גפרוהי אטבעו בימא דסוף; ה תהמת יבסימו ירדו במצולת כמו-אבן: תהומיא חפו עליהון. נחתו לעומקיא כאבנא; ו ימינה יהוה נאדרי בפח ימינה יהוה תרעץ אויב: ימינה יי. אדירא בחילא. ימינה יי תברת שנאה; ז וברב גאונה תהרס קמיה. תשלח חרנה יאכלמו פקש: ובסי תוקפך תברתנון לדקמו על עמד. שלחת רוגנד. שיצינון כנורא לקשא; ח וברוח אפיה נערמו מים נצבו כמו-נד נזלים קפאו תהמת בלב-ים: ובמימר פומך חכימו מיא. כמו כשור אזליא. קפו תהומי בלבא דימא; ט אמר אויב ארדה אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרפי תורישמו יד: דהוה אמר שנאה. ארדה אדביק אפליג בותא. תשבע מנהון נפשי. אשלוף חרבי. תשיצינון ידי; ט נשפת ברוחך פסמו ים צללו פעופרת במים אדירים: אמרת במימרך חפא עליהון ימא. אשתקעו כאברא. במיין תקיפוי; יא מי-כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא: לית פר מנד את הוא אלהא יי. לית אלה אלא את אדיר בקודשא. דחיל תושבחן עביד פרישון; יב נטית ימינה תבלעמו ארץ: ארימת ימינה. בלעתנון ארעא; יג נחית בחסדיך עם-זו גאלת. גהלת בענה אל-נוה קדשך: דברהי בטבותך לעמא דנו דפרקתא. דברהי בתוקפך לדירא דקודשך; יד שמעו עמים ירגזון חיל אחז ישבי פלשת: שמעו עממא וועו. דחלא אחדתנון. לדחון יתבין בפלשת; טו אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב ואחזמו רעד נמגו כל ישבי כנען: בכון אתבהילו רבבי אדום. תקיפי מואב. אחדנון רתיתא. אתברו. כל דהו

יתבין בכנעון

טז תִּפְּלֵם עֲלֵיהֶם אִימָתָה וּפָחַד בַּגָּדִל זְרוּעָךְ יָדְמוּ כְּאֶבֶן עַד־יַעֲבֹר עִמָּךְ יְהוָה
 עַד־יַעֲבֹר עִם־זוֹ קִנְיֹתָ: תִּפְּלֵם עֲלֵיהוֹן אִימָתָה וְדַחֲלָתָא. בְּסִגֵּי תוֹקֶפְךָ יִשְׁתַּקֵּן כְּאֶבֶן. עַד דְּיַעֲבֹר עִמָּךְ
 יְיָ ית אַרְנֹנָא. עַד דְּיַעֲבֹר. עִמָּךְ דְּנָן דְּפִרְקָתָא ית יַרְדְּנָא: יי תִּבְאָמוּ וְתִשְׁעֲמוּ בְּהַר גַּחֲלָתְךָ מִכּוֹן
 לְשִׁבְתְּךָ פִּעֲלֹתָ יְהוָה מִקֶּדֶשׁ אֲדָנִי כּוֹנְנֵנוּ יְדִיד: תַּעֲיִלְנוּ. וְתִשְׁרִינֵנוּ בְּטוֹרָא דְאַחְסָנְתְּךָ. אַתְר
 לְבֵית שְׂכִינְתְּךָ. אַתְּקִינְתָּא יי. מִקֶּדֶשׁא. יי אַתְּקִנְהֵי יַדְךָ: יי יְהוָה | יִמְלֹךְ לְעֵלְמָא וְעַד: יי מַלְכוּתֵיהָ
 לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמֵי עֲלְמָא: יי כִּי בָא סוּס פִּרְעָה בְּרִכְבּוֹ וּבִפְרָשָׁיו בַּיָּם וַיֵּשֶׁב יְהוָה עֲלֵהֶם
 אֶת־מֵי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בַיַּבֵּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם: אַרְי עֵלוּ סוּסוֹת פִּרְעָה. בְּרַתְפוּהֵי
 וּבִפְרָשׁוֹהֵי בִימָא. וְאַתִּיב יי. עֲלֵיהוֹן ית מי יִמָּא. וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל. הִלְכוּ בַיַּבֵּשְׁתָּא בְּגוּ יִמָּא: פ כַּ וְתִקַּח מְרִים
 הַנְּבִיאָה אַחֹת אֶהֱרֹן אֶת־הַתָּרֵף בְּיָדָהּ וְתִצְאֵן כָּל־הַנָּשִׁים אַחֲרֶיהָ בְּתַפְּסִים וּבְמַחֲלֹת:
 וְנִסִּיבַת מְרִים נְבִיאָתָא. אַחְתֵּיהָ דְאַהֲרֹן. ית תּוֹפֵא בִידָהּ. וְנִפְקָא כָּל נְשִׂא בְּתַרְהָא. בְּתוֹפִין וּבַחֲנִינִין: כַּא וְתִעַן
 לְהֶם מְרִים שִׁירוּ לַיהוָה כִּי־גָאָה גָאָה סוּס וּרְכִבּוֹ רַמָּה בַיָּם: וּמַעֲנִיא לְהוֹן מְרִים. שְׂבָחוּ
 וְאוֹדוּ קֳדָם יי אַרְי אַתְּגָאֵי עַל גִּיּוֹתְנָא וְגִיאוֹתָא דִּילֵיהָ הִיא. סוּסֵיא וּרְכִבֵיהָ רַמָּא בִימָא: ס כַּב וַיִּסַּע מֹשֶׁה
 אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּם־סוּף וַיִּצְאוּ אֶל־מִדְבַר־שׁוּר וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשַׁת־יָמִים בַּמִּדְבָּר וְלֹא־
 מִצְאוּ מַיִם: וְאֵטִיל מֹשֶׁה ית יִשְׂרָאֵל מִימָא דְסוּף. וְנִפְקוּ לְמִדְבַּר דְחַגְרָא. וְאֵזְלוּ תִלְתָּא יוֹמִין. בַּמִּדְבָּרָא וְלֹא
 אִשְׁבְּחוּ מַיָּא: כַּג וַיָּבֹאוּ מֵרְתֵהּ וְלֹא יָכְלוּ לְשֹׁתֵת מַיִם מִמֶּרְהָ כִּי מְרִים הֵם עַל־כֵּן
 קָרָא שְׁמָהּ מֶרְה: וְאֵתוּ לְמֶרְה. וְלֹא יָכִילוּ. לְמִשְׁתֵּי מַיָּא מִמֶּרְה. אַרְי מְרִירִין אֲנוּן: עַל כֵּן קָרָא שְׁמָהּ מֶרְה:
 כַּד וַיִּלְגְּנוּ הָעָם עַל־מֹשֶׁה לֵאמֹר מַה־נִּשְׁתַּהּ: וְאַתְרַעְמוּ עִמָּךְ. עַל מֹשֶׁה לְמִימַר מָא נִשְׁתִּינָּה
 כַּה וַיִּצַּעַק אֶל־יְהוָה וַיֹּרְהוּ יְהוָה עֵץ וַיִּשְׁלַךְ אֶל־הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם שֵׁם שֵׁם לוֹ חֶק
 וּמִשְׁפָּט וְשֵׁם נֶסֶהוּ: וְצִלֵּי קֳדָם יי. וְאַלְפִיָּה יי אַעָא. וּרַמָּא לְמַיָּא. וּבְסִימוּ מַיָּא. תַּמְּן גְּזַר לֵיהָ. קִים וְדִין
 וְתַמְּן נִסְיָיָה: כו וַיֹּאמֶר אִם־שָׁמוּעַ תִּשְׁמָע לְקוֹל | יְהוָה אֶלְהֵיךָ וְהִיִּשְׁרַר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה
 וְהִאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל־חֻקָּיו כָּל־הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי בְּמִצְרַיִם לְא־אֲשִׁים
 עֲלֶיךָ כִּי אָנִי יְהוָה רַפְּאֵךְ: וְאָמַר אִם קָבֵלָא תִקְבִּיל. לְמִימָרָא דִּי אֵלְהֵךְ. וּדְכֻשַׁר קְדַמוּהֵי תַעֲבִיד.
 וְתַצִּית לְפַקּוּדוּהֵי. וְתַטַּר כָּל קִימוּהֵי. כָּל מַרְעִין. דְּשׁוּיָתִי בְּמִצְרַיִם לֹא אֲשׁוּיָנוּן עֲלֶךְ. אַרְי. אָנָּא יי אֶסְדָּךְ: ס
 ה (חֲמִישִׁי) כז וַיָּבֹאוּ אֵילָמָה וְשֵׁם שְׁתֵּים עָשָׂרָה עֵינַת מַיִם וְשִׁבְעִים תְּמָרִים וַיַּחֲנוּ־שָׁם
 עַל־הַמַּיִם: וְאֵתוּ לְאֵילִם. וְתַמְּן. תְּרֵי עֶשֶׂר. מִבּוּעִין דְּמִיִּין וְשִׁבְעִין דְּקִלִּין. וְשָׂרוּ תַמְּן עַל מַיָּא: טז א וַיִּסְעוּ
 מֵאֵילִם וַיָּבֹאוּ כָּל־עַדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־מִדְבַר־סִין אֲשֶׁר בֵּין־אֵילִם וּבֵין סִינַי
 בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנַי לְיִצְאֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וְנִטְלוּ מֵאֵילִם. וְאֵתוּ. כָּל כְּנִשְׁתָּא
 דְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִדְבַּרָא דְסִין. דְּבִין אֵילִם וּבִין סִינַי. בַּחֲמִישִׁת עֶשְׂרָא יוֹמָא לִירְחָא תַנְיָנָא. לְמַפְקָהוֹן מֵאֶרְעָא

דְּמִצְרַיִם:

ב וַיִּלְיֵנוּ כָּל־עַדַּת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן בַּמִּדְבָּר: וְאֶתְרַעְמוּ. כָּל כְּנֻשְׁתָּא דבְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל. עַל מֹשֶׁה וְעַל אַהֲרֹן בַּמִּדְבָּר; ג וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיּהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִי־יִתֵּן מוֹתָנוּ בְּיַד־יְהוָה
 בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשִׁבְתֵּנוּ עַל־סִיר הַבָּשָׂר בְּאֲכֹלְנוּ לֶחֶם לְשֹׁבַע כִּי־הוֹצֵאתֶם אֹתָנוּ
 אֶל־הַמִּדְבָּר הַזֶּה לְהַמִּית אֶת־כָּל־הַקָּהָל הַזֶּה בְּרַעַב: וַאֲמָרוּ לְהוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. לֹוי דְּמִיתְנָא
 קִדְּם יי בְּאַרְעָא דְּמִצְרַיִם. כִּד הוּינָא יִתְבִּין עַל דּוּדֵי בִשְׂרָא. כִּד הוּינָא אֲכָלִין לַחְמָא וְשִׁבְעִין. אַרְי אֲפִיקְתוּן יִתְנָא
 לְמִדְבָּרָא הַדִּין. לְקַטְלָא. יֵת כָּל קָהָלָא הַדִּין בְּכַפְנָא; ס ד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הֲנִנִּי מִמַּטִּיר
 לָכֶם לֶחֶם מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֵּצֵא הָעָם וּלְקַטְו דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנַסְנוּ הַיֵּלֶךְ
 בְּתוֹרַתִי אִם־לֹא: וְאָמַר יי לְמֹשֶׁה. הֲאֵנָּה מַחִית לְכוּן. לַחְמָא מִן שָׁמַיָא. וַיִּפְקוּן עֲמָא וַיִּלְקַטּוּן פִּתְגָם יוֹם
 בְּיוֹמִיָּה. בְּדִיל דְּאַנְסִינוּן. הִיְהִיכּוֹן בְּאוּרִיתִי אִם לֹא; ה וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי וְהִכִּינוּ אֶת אֲשֶׁר־יִבְיֵאוּ
 וְהָיָה מִשְׁנֵה עַל אֲשֶׁר־יִלְקְטוּ יוֹם | יוֹם: וְהָיָה בְּיוֹמָא שְׁתִּיתָאָה. וַיִּתְקַנּוּן יֵת דְּמִיתוּן. וְהָיָה עַל חַד
 תְּרִין. עַל דְּיִלְקַטּוּן יוֹם יוֹם; ו וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲרַב וַיִּדְעֻתֶם כִּי
 יְהוָה הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וְאָמַר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן. לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. בְּרַמְשָׂא. וְתִדְעוּן. אַרְי יי.
 אֲפִיק יִתְכוּן מֵאַרְעָא דְּמִצְרַיִם; ז וּבִקֵּר וּרְאִיתֶם אֶת־כְּבוֹד יְהוָה בְּשִׁמְעוּן אֶת־תְּלִנְתֵיכֶם
 עַל־יְהוָה וְנַחְנוּ מָה כִּי תִלְוְנוּ עֲלֵינוּ: וּבַצַּפְרָא. וְתַחֲזוּן יֵת יִקְרָא דִּינִי. בְּדִשְׁמִיעוּן קִדְמוּהִי
 תוֹרַעְמְתְכוּן עַל יי. וְנַחְנָא מָא. אַרְי מִתְרַעְמְתוּן עֲלֵנָא; ח וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתַת יְהוָה לָכֶם בְּעֲרַב
 בָּשָׂר לֶאֱכֹל וּלְחֶם בְּבִקֵּר לְשֹׁבַע בְּשִׁמְעוּ יְהוָה אֶת־תְּלִנְתֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם מְלִינֶם
 עָלָיו וְנַחְנוּ מָה לֹא־עֲלֵינוּ תְּלִנְתֵיכֶם כִּי עַל־יְהוָה: וְאָמַר מֹשֶׁה. בְּדִיתוּן יי לְכוּן בְּרַמְשָׂא בִשְׂרָא
 לְמִיכַל. וְלַחְמָא בְּצַפְרָא לְמִשְׁבַּע. בְּדִשְׁמִיעוּן קִדְּם יי תוֹרַעְמְתְכוּן. דְּאַתּוּן מִתְרַעְמִין עֲלוּהִי. וְנַחְנָא מָא. לֹא עֲלֵנָא
 תוֹרַעְמְתְכוּן אֱלֹהִין עַל מִימְרָא דִּינִי; ט וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן אֲמַר אֶל־כָּל־עַדַּת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל קְרָבוּ לִפְנֵי יְהוָה כִּי שָׁמַע אֶת תְּלִנְתֵיכֶם: וְאָמַר מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן. אִימַר. לְכָל כְּנֻשְׁתָּא
 דְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל. קְרוּבוּ קִדְּם יי. אַרְי שְׁמִיעוּן קִדְמוּהִי תוֹרַעְמְתְכוּן; י וְהָיָה כְּדַבֵּר אַהֲרֹן אֶל־כָּל־עַדַּת
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּפְּנוּ אֶל־הַמִּדְבָּר וְהִנֵּה כְּבוֹד יְהוָה נִרְאָה בְּעַנָּן: וְהוּוּ. כִּד מְלִיל אַהֲרֹן עִם
 כָּל כְּנֻשְׁתָּא דְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל. וְאַתְּפִנְיָאוּ לְמִדְבָּרָא. וְהָא יִקְרָא דִּינִי. אֲתַגְלִי בְּעַנְנָא; פ

ו (ששי) יא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וּמְלִיל יי עִם מֹשֶׁה לְמִימַר: יב שְׁמַעְתִּי אֶת־תְּלִוְנֹת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דְּבַר אֱלֹהִים לֵאמֹר בֵּין הָעֲרַבִּים תֹּאכְלוּ בָּשָׂר וּבִבְקֵר תִּשְׁבְּעוּ לֶחֶם
 וַיִּדְעֻתֶם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: שְׁמִיעַ קִדְּמִי. יֵת תוֹרַעְמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. מְלִיל עֲמָהוֹן לְמִימַר. בֵּין
 שְׁמִשָּׂא תִיכְלוּן בִּשְׂרָא. וּבַצַּפְרָא תִשְׁבְּעוּן לַחְמָא. וְתִדְעוּן. אַרְי. אֲנָא יי אֱלֹהֵיכֶם; יג וְהָיָה בְּעֲרַב וַתַּעַל
 הַשָּׁלוּ וַתִּכַּס אֶת־הַמַּחְנֶה וּבִבְקֵר הִיְתָה שְׁכַבַת הַטֹּל סָבִיב לְמַחְנֶה: וְהוּוּ בְּרַמְשָׂא.

וּסְלִיקַת שְׁלִיו. וְחַפְתָּ יֵת מִשְׁרִיתָא. וּבַצַּפְרָא. הוּוּ נַחְתַּת טְלָא. סְחוּר סְחוּר לְמִשְׁרִיתָא;

יד ותעל שכבת הטל והנה על-פני המדבר דק מחספס דק כפפר על-הארץ: וסליקת נחתת טלא. והא. על אפי מדברא דעדק מקלף. דעדק דגיר בגלידא על ארעא; טו ויראו בני-ישראל ויאמרו איש אל-אחיו מן הוא כי לא ידעו מה-הוא ויאמר משה אליהם הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכלה: וחוז בני ישראל. ואמרו. גבר לאתוהי מנא הוא. ארי לא ידעין מא הוא. ואמר משה להזן. הוא לחמא. דיהב יי. לכוז למיכל; טז זה הדבר אשר צוה יהוה לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש לאשר באהלו תקחו: דין פתגמא דפקיד יי. לקוטו מניה. גבר לפוס מיכליה. עומרא לגולגולתא. מנין נפשתיכוז. גבר לדבמשפניה תסבון; יז ויעשו-כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעט: ועבדו כן בני ישראל. ולקטו. דאסגי ודאזער; יח וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והממעט לא החסיר איש לפי-אכלו לקטו: וכלו בעומרא. ולא אותר דאסגי. ודאזער לא חסר. גבר לפוס מיכליה לקטו; יט ויאמר משה אליהם איש אל-יותר ממנו עד-בקר: ואמר משה להזן. אנש. לא ישאר מניה עד צפרא; כ ולא שמעו אל-משה ויותרו אנשים ממנו עד-בקר וירם תולעים ויבאש ויקצר עליהם משה: ולא קבילו מן משה. ואשארן גוברין (סייא גבריא) מניה עד צפרא. ורחיש רחשא וסרי. ורגז עליהזן משה; כא וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחם השמש ונמס: ולקטו יתיה בצפר בצפר. גבר כפוס מיכליה. ומא דמשתאר מניה על אפי חקלא כד חמא עלוהי שמשא פשר; כב ויהי | ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל-נשיאי העדה ויגידו למשה: והוה ביומא שתיתאה. לקטו לחמא על חד תרין. תרין עומרין לאחד. ואתו כל רברבי כנשתא. וחויאו למשה; כג ויאמר אליהם הוא אשר דבר יהוה שבתון שבת קדש ליהוה מחר את אשר-תאפו אפו ואת אשר-תבשלו בשלו ואת כל-העדר הנחיו לכם למשמרת עד-הבקר: ואמר להזן. הוא דמליל יי. שבא שבתא קודשא. קדם יי מחר. ית דאתון עתידין למיפא איפו. וית דאתון עתידין לבשלא בשילו. וית כל מותרא. אצנעו לכוז. למטרא עד צפרא; כד וינחיו אתו עד-הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא-היתה בו: ואצנעו יתיה עד צפרא. כמא דפקיד משה. ולא סרי. ורחשא לא הות ביה; כה ויאמר משה אכלהו היום כי-שבת היום ליהוה היום לא תמצאהו בשדה: ואמר משה אכלוהי יומא דין. ארי שבתא יומא דין קדם יי. יומא דין. לא תשבחוניה בחקלא; כו ששת ימים תלקטוהו וביום השביעי שבת לא יהיה-בו: שתא יומין תלקטוניה. וביומא שביעאה. שבתא לא יהי ביה; כז ויהי ביום השביעי יצאו מן-העם ללקט ולא מצאו: והוה ביומא שביעאה.

נפקו מן עמא למלקט. ולא אשבחו; ס

כח וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַד־אַנְהָּ מֵאַנְתָּם לְשֹׁמֵר מִצְוֹתַי וְתוֹרֹתַי׃ וַאֲמַר יי לְמֹשֶׁה.
עד אמתִי אֲתוֹן מִסְרְבִּין. לְמִטְר פְּקוּדֵי וְאוֹרֵיתֵי; כט רָאוּ כִי־יְהוָה נָתַן לָכֶם הַשְּׁבֵת עַל־כֵּן הוּא
נָתַן לָכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לֶחֶם יוֹמִים שְׁבוּ׃ אִישׁ תַּחְתּוּ אֶל־יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי׃ חזו. אֲרִי יי יֵהָב לְכוֹן שְׁבֵתָא. עַל כֵּן. הוּא יֵהִיב לְכוֹן. בַּיּוֹמָא שְׁתִּיתָאָה לְחַיִּים תְּרִין יוֹמִין. תִּיבוּ
אַנְשׁ תַּחְתּוּהִי. לֹא יפּוֹק אַנְשׁ. מֵאַתְרֵיהָ בַּיּוֹמָא שְׁבִיעָאָה; ל וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי׃ וּשְׁבֵתוּ
עִמָּא בַּיּוֹמָא שְׁבִיעָאָה; לא וַיִּקְרְאוּ בֵּית־יִשְׂרָאֵל אֶת־שְׁמוֹ מִן וְהוּא כְּזָרַע גֹּד לְכֹן וְטַעְמוֹ
כְּצַפְיַחַת בְּדָבָר שׁ׃ וְקִרוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל. ית שְׁמִיהָ מִנָּא. וְהוּא. כְּבַר זָרַע גֹּדָא חִיּוֹר. וְטַעְמִיהָ כְּאַסְקֵרִיטּוֹן בְּדָבָר;
לב וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה מְלֹא הָעֹמֵר מִמֶּנּוּ לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם
לְמַעַן׃ יִרְאוּ אֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הֵאֱכַלְתִּי אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם׃ וַאֲמַר מֹשֶׁה. דִּין פִּתְגָמָא דְּפִקִּיד יי. מְלֵי עוֹמְרָא מְנִיָּה. לְמִטְרָא לְדִרְיֹכּוֹן. בְּדִיל דִּיחֻזּוֹן ית לְחֻמָּא.
דְּאוֹכִילִית יִתְכוֹן בַּמִּדְבָּרָא. בְּאַפְקוּתֵי יִתְכוֹן מֵאַרְעָא דְּמִצְרַיִם; לג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן קַח
עֲנָצֶנֶת אַחַת וְתֵן־שָׁמָּה מְלֹא־הָעֹמֵר מִן וְהִנַּח אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה לְמִשְׁמֶרֶת
לְדֹרֹתֵיכֶם׃ וַאֲמַר מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן. סב צְלוּחֵי חֲדָא. וְהִב תִּמְן מְלֵי עוֹמְרָא מִנָּא. וְאַעֲנַע יתִּיהָ קִדָּם יי. לְמִטְרָא
לְדִרְיֹכּוֹן; לד כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וַיַּנִּיחָהוּ אַהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדוּת לְמִשְׁמֶרֶת׃ כְּמָא
דְּפִקִּיד יי לְמֹשֶׁה. וְאַעֲנַעִיהָ אַהֲרֹן. קִדָּם סְהֵדוּתָא לְמִטְרָא; לה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת־הַמֶּן
אַרְבַּעִים שָׁנָה עַד־בָּאֵם אֶל־אֶרֶץ נוֹשֶׁבֶת אֶת־הַמֶּן אָכְלוּ עַד־בָּאֵם אֶל־קִצֵּה אֶרֶץ
כְּנָעַן׃ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל. אָכְלוּ ית מִנָּא אַרְבַּעִין שָׁנִין. עַד דְּעָלוּ לְאַרְעָא יִתִּיבְתָא. ית מִנָּא אָכְלוּ. עַד דָּאתוּ. לְסִיפֵי
אַרְעָא דְּכְנַעַן; לו וְהָעֹמֵר עֲשֵׂרִית הָאִיפָה הוּא׃ וְעוֹמְרָא. חַד מִן עֲשָׂרָא בְּתַלַּת סְאִין הוּא; פ

ז (שביעי) יז א וַיִּסְעוּ כָּל־עַדְת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּדְבַר־סִין לְמִסְעֵיהֶם עַל־פִּי יְהוָה
וַיַּחֲנוּ בְּרַפִּידִים וַאֲיִן מִים לְשֵׁתַת הָעָם׃ וּנְטִלוּ. כָּל פְּנִשְׁתָּא דְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּרָא דְּסִין.
לְמִטְלָנִיהוֹן עַל מִימְרָא דִּינִי. וּשְׂרוּ בְּרַפִּידִים. וְלִית מֵיא לְמִשְׁתֵּי עִמָּא; ב וַיִּרְבַּ הָעָם עִם־מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ
תִּגְנוּ־לָנוּ מִים וְנִשְׁתֶּה וַיֹּאמֶר לָהֶם מֹשֶׁה מֵה־תְּרִיבוּן עִמָּדֵי מֵה־תִּנְסוּן אֶת־יְהוָה׃
וּנְצָא עִמָּא עִם מֹשֶׁה. וַאֲמָרוּ. הִבוּ לָנָא מֵיא וְנִשְׁתֵּי. וַאֲמַר לְהוֹן מֹשֶׁה. מָא נְצַן אֲתוֹן עִמִּי. מָא מְנַסֵּן אֲתוֹן קִדָּם
יי; ג וַיִּצְמָא שֵׁם הָעָם לְפָיִם וַיִּלֶן הָעָם עַל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה הָעֲלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם
לְהַמִּית אֹתִי וְאֶת־בְּנֵי וְאֶת־מִקְנֵי בַּעֲמָא׃ וַיַּעֲזִי תִמְן עִמָּא לְמֵיא. וְאַתְרַעֵם עִמָּא עַל מֹשֶׁה. וַאֲמַר.
לְמָא דְּנָן אֲסִיקְתָנָא מִמִּצְרַיִם. לְקַטְלָא יִתִּי. וְיִת בְּנֵי וְיִת בְּעִירֵי בְּצִהוּתָא; ד וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
לֵאמֹר מַה אֶעֱשֶׂה לָּעָם הַזֶּה עוֹד מְעַט וְסִקְלָנִי׃ וַצִּלִּי מֹשֶׁה קִדָּם יי לְמִימַר. מָא אַעֲבִיד לְעִמָּא

הַדִּין. עוֹד זְעִיר פּוֹן וְרַגְמוּנִי;

ה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲבֹר לִפְנֵי הָעָם וְקַח אֶתְךָ מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִטֹּף אֲשֶׁר
 הִכִּיתָ בּוֹ אֶת־הַיָּאֵר קַח בְּיָדְךָ וְהִלְכְתָּ: וַאֲמַר יי לְמֹשֶׁה. עֲבֹר קִדְּם עִמָּא. וּדְבַר עֲמֹד מִסְבֵּי יִשְׂרָאֵל.
 וְחוֹטְרָךְ. דְּמַחִיתָא בֵּיה ית נהרָא. סב בְּיַדְךָ וְתִיזִיל: ו הִנְנִי עֹמֵד לְפָנֶיךָ שָׁם | עַל־הַצּוּר בְּחֹרֵב
 וְהִכִּיתָ בַּצּוּר וַיֵּצְאוּ מִמֶּנּוּ מַיִם וְשָׁתָה הָעָם וַיַּעַשׂ בֶּן מֹשֶׁה לְעֵינָי זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל:
 הָאֲנָא קָאִים קִדְּמְךָ תִּמְזֵן עַל טַנְרָא בְּחֹרֵב. וְתַמְחֵי בְּטַנְרָא. וְיַפְקֹז מִנִּיה. מֵיָא וְיִשְׁתִּי עִמָּא. וְעַבְד בֶּן מֹשֶׁה. לְעֵינֵי
 סְבֵי יִשְׂרָאֵל: ז וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם מַסָּה וּמְרִיבָה עַל־רִיב | בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל נִסְתָּם
 אֶת־יְהוָה לֵאמֹר הֲיֵשׁ יְהוָה בְּקִרְבָּנוּ אִם־אֵין: וּקְרָא שְׁמִיה דְאַתְרָא. נִסִּיתָא וּמַעֲוֹתָא. עַל דְנִצּוּ
 בְנֵי יִשְׂרָאֵל. וְעַל דְנִסִּיאוּ קִדְּם יי לְמִימְרָא. הָאִית שְׂכִינְתָא דִּי. בֵּינָא אִם לָא: פ ח וַיָּבֵא עֲמֹלֶק וַיִּלְחַם
 עִם־יִשְׂרָאֵל בְּרַפִּידִם: וְאַתָּא עֲמֹלֶק. וְאַגִּיחַ קִרְבָּא עִם יִשְׂרָאֵל בְּרַפִּידִם; ט וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־
 יְהוָשֻׁעַ בְּחַר־לָנוּ אֲנָשִׁים וְצֵא הִלְחָם בְּעֲמֹלֶק מִחֹר אֲנָכִי נֹצֵב עַל־רֹאשׁ הַגְּבֻעָה
 וּמִטָּה הָאֱלֹהִים בְּיָדִי: וַאֲמַר מֹשֶׁה לְיְהוָשֻׁעַ בְּחַר לָנָא גֹבְרִין. וּפּוֹק אֲגִיחַ קִרְבָּא בְּעֲמֹלֶק. מִחֹר. אֲנָא
 קָאִים עַל רִישׁ רַמְתָּא. וְחוֹטְרָא דְאַתְעֵבִידוּ בֵּיה נִסִּין מִן קִדְּם יי בְּיַדִּי י וַיַּעַשׂ יְהוָשֻׁעַ כַּאֲשֶׁר אָמַר־לוֹ
 מֹשֶׁה לְהִלְחָם בְּעֲמֹלֶק וּמֹשֶׁה אֶהְרֹן וְחֹזֵר עָלוּ רֹאשׁ הַגְּבֻעָה: וְעַבְד יְהוָשֻׁעַ. כַּמָּא דְאַמַּר
 לִיה מֹשֶׁה. לְאַגְחָא קִרְבָּא בְּעֲמֹלֶק. וּמֹשֶׁה אֶהְרֹן וְחֹזֵר. סְלִיקוּ לְרִישׁ רַמְתָּא; יא וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה
 יָדוֹ וְגִבְרַת יִשְׂרָאֵל וּכְאֲשֶׁר יִנִּיחַ יָדוֹ וְגִבְרַת עֲמֹלֶק: וְהוּי. כַּד מָרִים (סִיָּא מָרִים) מֹשֶׁה. יְדוּהֵי
 מִתְגַּבְּרִין דְּבֵית יִשְׂרָאֵל. וְכַד מִנַּח. יְדוּהֵי מִתְגַּבְּרִין דְּבֵית עֲמֹלֶק; יב וַיִּדֵּי מֹשֶׁה כְּבָדִים וַיִּקְחוּ־אֲבָן
 וַיִּשְׁיִמוּ תַחְתָּיו וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ וְאַהֲרֹן וְחֹזֵר תָּמְכוּ בְּיָדָיו מִזֶּה אַחַד וּמִזֶּה אַחַד וַיְהִי
 יָדָיו אֲמוּנָה עַד־בֹּא הַשָּׁמֶשׁ: וַיִּדֵּי מֹשֶׁה יִקְרָא. וְנִסִּיבוּ אֲבָנָא. וְשׁוּיָאוּ תַחְתּוֹתָיו וַיִּתֵּב עֲלֶיהָ. וְאַהֲרֹן
 וְחֹזֵר סְעִידִין בִּידוּהֵי. מִכָּא חַד וּמִכָּא חַד. וְהוּאָה יְדוּהֵי. פְּרִיסָן בַּעֲלוּ עַד דְעַל שְׁמִשָּׁא; יג וַיַּחֲלֵשׁ יְהוָשֻׁעַ
 אֶת־עֲמֹלֶק וְאֶת־עַמּוֹ לְפִי־חַרְבּ: וְתַבַּר יְהוָשֻׁעַ. ית עֲמֹלֶק וַיִּת עֲמִיה לְפַתְגָּם דְּחַרְבּ; פ
 (מִפְטִיר) יד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כְּתַב זֹאת זְכָרוֹן בַּסֶּפֶר וְשִׂים בְּאַזְנוֹי יְהוָשֻׁעַ
 כִּי־מַחָה אֲמַחָה אֶת־זְכוֹר עֲמֹלֶק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם: וַאֲמַר יי לְמֹשֶׁה. כְּתוּב דָּא דּוּכְרָנָא בְּסִפְרָא.
 וְשׁוּ קִדְּם יְהוָשֻׁעַ. אָרִי מִמְחָא אֲמַחֵי ית דּוּכְרָנִיָּה דְעֲמֹלֶק. מִתַּחַת שְׁמַיָּא; טו וַיִּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא
 שְׁמוֹ יְהוָה | נִסִּי: וּבְנָא מֹשֶׁה מִדְּבַחָא. וּפְלַח עֲלוּהֵי קִדְּם יי דְעַבְד לִיה נִסִּין; טז וַיֹּאמֶר כִּי־יָד
 עַל־כֶּסֶף יְהִי מִלְחָמָה לִיהוָה בְּעֲמֹלֶק מִדֶּר דֹּר: וַאֲמַר. בְּשִׁבְעָה אֲמִירָא דָּא מִן קִדְּם דְּחִילָא
 דְּשְׂכִינְתִּיהָ עַל פּוֹרְסֵי יִקְרָא. דְעַתִּיד דִּיתְגַּח קִרְבָּא קִדְּם יי בְּדְבֵית עֲמֹלֶק. לְשִׁינְיֹתָהוֹן מִדְּרֵי עֲלֵמָא; פ